

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 623/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у стицају, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јове Кораћа, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 247/23 од 27.08.2024. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 251/24 од 14.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јове Кораћа, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 247/23 од 27.08.2024. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 251/24 од 14.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 247/23 од 27.08.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у стицају, за која су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци и на основу одредбе члана 87. Кривичног законика, изречена му је мера безбедности одузимање предмета, ближе одређених у изреци пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 251/24 од 14.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Јово Кораћ, „због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и одлуке о казни“, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и

окривљеног осуди на „казну затвора у трајању од 6 месеци условно, са роком провере од 2 године или да исту издржава у кући без примене електронског надзора“.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, нумерички не означава ниједну повреду закона, већ наводи да исти подноси због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и одлуке о казни и у вези са тим, пре свега, оспорава обављено вештачење, наводећи да првостепени суд није могао да вештачи спорне документе које је издала Република Хрватска, изнесећи сопствено мишљење о тумачењу аутентичности и исправности наведених исправа издатих од стране друге државе, чиме по оцени Врховног суда указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац надаље истиче да је услед погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, донета и одлука о кривичној санкцији, која је престрога, уз истицање да суд приликом доношења одлуке о казни, није водио рачуна о здравственом стању породице окривљеног, као и о чињеници да је окривљени једини хранилац породице, које околности је према ставу браниоца морао ценити као олакшавајуће. Поред овога бранилац износи и мишљење да ранија осуђиваност окривљеног није требала бити цењена као околност да је окривљени склон вршењу кривичних дела, јер се не ради о сродним кривичним делима са делима која су предмет овог поступка, већ о недозвољеном риболову и шумској крађи, на чије вршење је окривљени био принуђен јер нема довољно средстава за егзистенцију и та кривична дела је вршио да би олакшао свој материјални положај.

Из ових навода захтева произилази да бранилац поднетим захтевом истиче повреду члана 441. став 1. ЗКП, имајући у виду да истима заправо указује на погрешну оцену чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији.

С обзиром на све изнето, те како повреде одредби чланова 440. и 441. став 1. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за

заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране окривљеног преко браниоца, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**